

[POKURCZONY *part praet pass pf*

N pl m pers pokurczeni.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Upokorzony, poniżony (o wielu); przen:

Szereg: »pokurczony i poniżony«: dla tego rozżiewi piekło/ moc y pólzcżekę swoię nád miarę/ áby wpádli w nie przednieyfzy y pośpoliści/ y bogáci/ y roskofzy z wefelmi vzywáiacy ludzie/ á tak będą pokurczeni y poniżeni [*et incurvabitur homo et humiliabitur vir Vulg Is 5/15*]/ á Bog będzie podwyfzłzony zá takąową nád tákiemi spráwiedliwość *GilPos 101v*.

Cf **[POKURCZYĆ]**

LWil